

Sygn. akt: II K 109/21

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 marca 2021 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący Sędzia Angelika Kurkiewicz

Protokolant st. sekr.sądowy Wojciech Rydzio

w obecności prokuratora Prokuratury Rejonowej Toruń Centrum - Zachód w Toruniu Marka Partyki, po rozpoznaniu dnia 15 marca 2021 r. sprawy

T. B., s. A. i M. z domu Z.,

ur. (...) w I.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. w sprawie o sygn. akt **II K 57/19** Sądu Rejonowego w Szubinie z dnia 11.09.2019r. za czyn z art. 278§1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64§1 kk orzeczono karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz zobowiązano do naprawienia szkody na rzecz wielu pokrzywdzonych;
2. w sprawie o sygn. akt **II K 740/19** Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 30.09.2019r. za czyny z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk w zw. z art. 283 kk oraz z art. 278§1 i 5 kk orzeczono karę łączną 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności. Nadto za czyn z art. 62 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzeczono karę grzywny w wymiarze 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości stawki na kwotę 10 zł (dziesięć złotych). Nadto zobowiązano oskarżonego do naprawienia szkody oraz zapłaty nawiązki;
3. w sprawie o sygn. akt **II K 1481/18** Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 28.10.2019r. za czyn z art. 254 a kk i art. 278§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§1 kk orzeczono karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz 6 (sześć) miesięcy ograniczenia wolności w formie nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym.
4. w sprawie o sygn. akt **II K 1029/19** Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 28.11.2019r. za czyn z art. 233 kk w zw. z art. 238 kk w zw. z art. 11§2 kk orzeczono karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.
5. w sprawie o sygn. akt **II K 23/19** Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 22.07.2019r. za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii zw. z art. 64§1 kk orzeczono karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.
6. w sprawie o sygn. akt **II K 778/19** Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 17.12.2019r. za czyn z art. 174 § 1 kk w zb. z art. 177 § 1 i 2 kk w zw. z art. 178 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk orzeczono karę 10 (dziesięciu) lat pozbawienia wolności, oraz środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Ponadto orzeczono nawiązki oraz częściowe zadośćuczynienie.

orzeka:

biorąc za podstawę art. 81 ust.1 ustawy z dnia 19 czerwca 2020r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19 (Dz.U. z 2020r. poz.1086)

I. na podstawie art. 569 § 1 kpk w zw. z art. 85§1 kk w zw. z art. 86 § 1 kk w miejsce kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem w sprawie Sądu Rejonowego w Szubinie sygn. akt **II K 57/19**, Sądu Rejonowego w Inowrocławiu sygn. akt **II K 740/19** oraz **II K 1481/18**, **II K 1029/19**, **II K 23/19**, a także Sądu Rejonowego w Torunia sygn. akt **II K 778/19** orzeka karę łączną 12 (dwunastu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 577 kpk i art. 63 §1 kk na poczet orzeczonej w pkt. I wyroku wobec skazanego kary łącznej pozbawienia wolności zalicza zatrzymanie w sprawie II K 57/19 Sądu Rejonowego w Szubinie od dnia 22 lutego 2018 roku g. 9,30 do dnia 22 lutego 2018r. godz. 16,15 oraz okres tymczasowego aresztowania w sprawie II K 778/19 Sądu Rejonowego w Toruniu od dnia 13 lutego 2019r. godz. 15:40 do dnia 1 sierpnia 2019r. godz. 15:40 i od dnia 16 sierpnia 2019r. godz. 15:40 do dnia 16 października 2019r. godz. 15:40 oraz okres odbywanej kary pozbawienia wolności w sprawie II K 57/19 Sądu Rejonowego w Szubinie od dnia 16 października 2019 roku

III. w pozostałym zakresie wyroki objęte wyrokiem łącznym podlegają odrębnemu wykonaniu,

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata W. D. kwotę 192 zł (sto dziewięćdziesiąt dwa złote) powiększoną o należną stawkę podatku Vat tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu;

V. kosztami związanymi z wydaniem wyroku łącznego obciąża Skarb Państwa.

sygn. akt II K 109/21

UZASADNIENIE

T. B. został skazany prawomocnymi wyrokami:

1. w sprawie o sygn. akt **II K 57/19** Sądu Rejonowego w Szubinie z dnia 11.09.2019r. za czyn z art. 278§1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64§1 kk orzeczono karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz zobowiązano do naprawienia szkody na rzecz wielu pokrzywdzonych;

kara jest obecnie wykonywana od 16 października 2019 roku do 12 kwietnia 2021 roku

2. w sprawie o sygn. akt **II K 740/19** Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 30.09.2019r. za czyny z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk w zw. z art. 283 kk oraz z art. 278§1 i 5 kk orzeczono karę łączną 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności. Nadto za czyn z art. 62 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzeczono karę grzywny w wymiarze 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości stawki na kwotę 10 zł (dziesięć złotych). Nadto zobowiązano oskarżonego do naprawienia szkody oraz zapłaty nawiązki;

kara pozbawienia wolności będzie wykonywana od 12 kwietnia 2021 roku do 10 sierpnia 2022 roku

3. w sprawie o sygn. akt **II K 1481/18** Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 28.10.2019r. za czyn z art. 254 a kk i art. 278§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§1 kk orzeczono karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz 6 (sześć) miesięcy ograniczenia wolności w formie nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym.

Kara pozbawienia wolności będzie wykonywana od 10 sierpnia 2022 roku do dnia 8 listopada 2022 roku

4. w sprawie o sygn. akt **II K 1029/19** Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 28.11.2019r. za czyn z art. 233 kk w zw. z art. 238 kk w zw. z art. 11§2 kk orzeczono karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

Kara będzie wykonywana od dnia 8 listopada 2022 roku do dnia 6 lipca 2023 roku

5. w sprawie o sygn. akt **II K 23/19** Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 22.07.2019r. za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii zw. z art. 64§1 kk orzeczono karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

Kara będzie wykonywana od dnia 6 lipca 2023 roku do dnia 4 października 2023 roku

6. w sprawie o sygn. akt **II K 778/19** Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 17.12.2019r. za czyn z art. 174 § 1 kk w zb. z art. 177 § 1 i 2 kk w zw. z art. 178 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk orzeczono karę 10 (dziesięciu) lat pozbawienia wolności, oraz środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Ponadto orzeczono nawiązki oraz częściowe zadośćuczynienie.

Kara ta będzie wykonywana od dnia 4 października 2023 roku

Dowody: - dane o karalności – k. 70-74 akt;

-odpisy wyroków i orzeczeń k.41,45,48-4965-67,

- informacje z NOE-SAD – k. 86-93akt,

- informacja o pobytach i orzeczeniach z ZK– k.2-7,11-16,19-24, 30-35,

(dokumenty ujawniono k. 104 akt)

Z opinii o T. B., sporządzonej przez administrację (...)w G. z dnia 14 lutego 2021r. wynika, że zachowanie skazanego jest aktualnie poprawne, był 7 razy nagradzany regulaminowo. Do kwietnia 2019 roku był karany dyscyplinarnie 5 razy. Nie uczestniczy w strukturach podkultury więziennej. Jest zatrudniony na terenie jednostki jako spawacz dla podmiotu zewnętrznego. Nie jest objęty nauczaniem bowiem nie był tym zainteresowany. Stopień demoralizacji skazanego określono jako znaczny.

(Dowód: - opinia o skazanym - k.99-101v, 104)

Aczkolwiek aktualnie obowiązują odmienne regulacje dotyczące zasad orzekania kar łącznych, jednakże zgodnie z art. 81 ust.1 ustawy z dnia 19 czerwca 2020r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami (...)19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem (...)19 (Dz.U. z 2020r., poz.1086) przepisy rozdziału IX ustawy zmienianej w art. 38, w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Wszystkie wyroki skazujące T. B. zapadły przed wejściem w życie w/w ustawy, z tego względu w realiach przedmiotowej sprawy zastosowanie miały przepisy obowiązujące przed tą nowelizacją.

Zgodnie z art. 569 § 1 kpk sąd wydaje wyrok łączny, jeżeli są spełnione warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby, którą prawomocnie skazano lub wobec której orzeczono karę łączną wyrokami różnych sądów. Warunki do orzeczenia kary łącznej zostały określone w art. 85 § 1 kk. Zgodnie z tym przepisem sąd orzeka karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Jak wynika z art. 85 § 2 kk podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1. Jak wynika z art. 86 § 1 kk, sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach.

W niniejszej sprawie w momencie wydawania wyroku wykonaniu podlegały kary pozbawienia wolności, orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego w Szubinie w sprawie o sygn. akt II K 57/19, Sądu Rejonowego w Inowrocławiu o sygn. akt : II K 740/19, II K 1481/18, II K 1029/19, II K 23/19 oraz Sądu Rejonowego w Toruniu o sygn. akt II K 778/19.

Zgodnie z art. 86 § 1 kk kara łączna pozbawienia wolności mogła zostać orzeczona w przedmiotowej sprawie w granicach od 10 lat pozbawienia wolności przy zastosowaniu pełnej absorpcji (od najwyższej z kar wykonywanych) do 14 lat pozbawienia wolności przy zastosowaniu pełnej kumulacji (sumy kar).

Przy wydawaniu wyroku łącznego i rozważaniu wysokości kary łącznej odnośnie kar orzeczonych w sprawach, w których wyroki podlegały połączeniu, Sąd miał na uwadze treść przepisu art. 85 a kk. W myśl tego przepisu sąd, orzekając karę łączną, ma brać pod uwagę przede wszystkim:

- 1) cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego,
- 2) potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Dyrektywy wskazane w komentowanym przepisie wyznaczają kierunki wyboru konkretnej dolegliwości kary łącznej w granicach wymiaru tej kary określonych przez art. 86 kk. Zatem są to dyrektywy wymiaru kary w zakresie prewencji indywidualnej (szczególnej) oraz dyrektywy prewencji generalnej (ogólnej).

„W judykaturze utrwalił się pogląd, że przy wymiarze kary łącznej za zbiegające się przestępstwa dopuszczalne jest stosowanie zarówno zasady pełnej absorpcji, jak i pełnej kumulacji. Należy jednak pamiętać, że zastosowanie każdej z nich jest rozstrzygnięciem skrajnym i wymaga wnikliwego umotywowania w uzasadnieniu wyroku. Im większe jest powiązanie pomiędzy zbiegającymi się przestępstwami, tym pełniej wymiar kary łącznej powinien uwzględniać zasadę absorpcji (wyrok SN z 2 grudnia 1975 r., Rw 628/75, OSNKW 1976, nr 2, poz. 33).

Wskazać należy, że wydając wyrok łączny, sąd orzekający nie jest uprawniony do ponownego rozważenia tych samych okoliczności, które legły u podstaw wymiaru kar w poprzednio osądzonych sprawach, natomiast powinien rozważyć przede wszystkim, czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono te kary, istnieje ścisły związek podmiotowy lub przedmiotowy, czy też związek ten jest dość odległy lub w ogóle go brak, a ponadto winien rozważyć okoliczności, które już po wydaniu poprzednich wyroków zaistniały i przemawiają za korzystnym lub niekorzystnym ukształtowaniem kary łącznej (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 14 września 2006 r., sygn. akt II AKa 244/06 LEX nr 217093).

Co do zasady o granicach kary łącznej powinien decydować związek podmiotowo - przedmiotowy, zachodzący między przestępstwami, za które wymierzono podlegające łączeniu kary jednostkowe. Im bardziej jest on ścisły, tym bardziej powinno się stosować zasadę absorpcji poszczególnych kar. Przez związek ten należy rozumieć podobieństwo rodzajowe zbiegających się przestępstw, motywację i czas popełnienia każdego z nich (tak też w wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 28 listopada 1996 r., II AKa 220/96 opubl. Prok. i Pr. 1997/5/15). Natomiast im większa jest liczba popełnionych przez skazanego przestępstw, tym bardziej uzasadnione jest stosowanie zasady kumulacji przy orzekaniu kary łącznej (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 7 maja 2014 r., II AKa 92/14, LEX nr 1493737;

W niniejszej sprawie sąd wziął pod uwagę, iż czyny objęte wyrokami w w/w sprawach były skierowane przeciwko różnym dobrom prawnym, nie były związane z realizacją jednego szerszego zamiaru. Ponadto należy podnieść, iż między czynami istniała także rozbieżność czasowa. Powyższa konkluzja nie daje zdaniem sądu podstaw do wysnucia pozytywnej prognozy kryminologicznej w odniesieniu do T. B..

Przy wymiarze kary łącznej sąd wziął pod uwagę także opinię o skazanym z Zakładu Karnego w G.. Wskazano wprawdzie w niej, iż zachowanie skazanego jest obecnie poprawne, był 7 razy nagradzany regulaminowo. Jednakże do kwietnia 2019 roku był karany dyscyplinarnie 5 razy. Oceniono, iż stopień demoralizacji skazanego jest znaczny. Biorąc pod uwagę powyżej wskazane okoliczności należy uznać, że nie są one wystarczające do zastosowania zasady całkowitej absorpcji.

Nadto należy zaakcentować, iż redukcja kar poprzez stosowanie całkowitej absorpcji stanowiłoby nadużycie instytucji kary łącznej, która ma służyć bynajmniej nie ograniczaniu odpowiedzialności karnej sprawcy, lecz rzeczywistemu oddaniu zawartości kryminalnej czynów, jakich się sprawca dopuścił, by nie została wypaczona przez prostą arytmetykę kar. W judykaturze podkreśla się, iż „na ogół nie ma powodu, by orzekać karę łączną w dolnych granicach, tj. w wysokości najsurowszej ze zbiegających się kar. Popełnienie więcej niż jednego przestępstwa powinno raczej skłaniać do odstąpienia od absorpcji kar, niż za nią przemawiać. Wymierzenie takiej kary prowadziłoby do

premiowania sprawcy popełniającego nie jedno, a więcej przestępstw, zatem prowadziłyby do praktycznej bezkarności innych zachowań zabronionych. Zatem jak wskazano wyżej całkowitą zasadę absorpcji stosować należy wyjątkowo albo wtedy, gdy wszystkie czyny wskazują na bliską więź podmiotową i przedmiotową albo orzeczone za niektóre czyny kary są tak minimalne, że w żadnym stopniu nie mogłyby rzutować na karę łączną albo też istnieją jakieś szczególne okoliczności dotyczące osoby skazanego (wyrok SA w Katowicach z 20.05.2008r. IIAKa 129/08).

Mając powyższe względy na uwadze sąd zastosował zasadę częściowej absorpcji i wymierzył skazanemu karę łączną w wysokości 12 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Zdaniem sądu ostatecznie wymierzona skazanemu kara łączna, jawi się, jako kara w wymiarze najbardziej racjonalnym, nie będzie przy tym w odczuciu społecznym postrzegana jako bezzasadne premiowanie wielokrotnego sprawcy przestępstw. W tym miejscu należy ponownie zaakcentować, iż wyrok łączny jest instytucją mającą racjonalizować wymiar kary, a nie służyć wyłącznie poprawie sytuacji skazanych. Dlatego też stosowanie absorpcji przy wymiarze kary łącznej nie może być sprzeczne z zapobiegawczymi i wychowawczymi celami kary i działać demoralizująco na sprawców przestępstw, służąc odbieraniu kary łącznej, jako instytucji będącej swoistym premiowaniem popełniania przestępstw (postanowienie SN - Izba Karna z dnia 22-09-2016 III KK 140/16).

Zdaniem sądu orzeczony wymiar kary łącznej będzie stanowił dla skazanego wymierną dolegliwość i spełni cele zarówno w zakresie prewencji indywidualnej, jak i generalnej, nie będzie bowiem w odczuciu społecznym postrzegany jako bezzasadne premiowanie wielokrotnych sprawców przestępstw.

Na podstawie art. 577 kpk i art. 63 §1 kk na poczet orzeczonej w pkt. I wyroku wobec skazanego kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono zatrzymanie w sprawie II K 57/19 Sądu Rejonowego w Szubinie od dnia 22 lutego 2018 roku g. 9,30 do dnia 22 lutego 2018r. godz. 16,15 oraz okres tymczasowego aresztowania w sprawie II K 778/19 Sądu Rejonowego w Toruniu od dnia 13 lutego 2019r. godz. 15:40 do dnia 1 sierpnia 2019r. godz. 15:40 i od dnia 16 sierpnia 2019r. godz. 15:40 do dnia 16 października 2019r. godz. 15:40 oraz okres odbywanej kary pozbawienia wolności w sprawie II K 57/19 Sądu Rejonowego w Szubinie od dnia 16 października 2019 roku

W punkcie III wyroku, sąd stwierdził, że rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach podlegają odrębnemu wykonaniu.

Na podstawie § 17 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. poz. 1714 z późn. zm.) sąd zasądził na rzecz adw. W. D. kwotę 192 zł powiększoną o stawkę podatku VAT tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu uwzględniając charakter sprawy oraz nakład pracy obrońcy.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983, Nr 49, poz. 223 ze zm.), biorąc pod uwagę, iż uiszczenie kosztów sądowych byłoby zbyt uciążliwe dla skazanego ze względu na jego sytuację majątkową, który przebywa aktualnie w zakładzie karnym .